

Karinthy Frigyes életműve

Karinthy Frigyes (1887–1938)

a magyar irodalmi modernség, a Nyugat talán legismertebb, legnépszerűbb, legolvasottabb írója. Sokgyermekes, művelt polgári családban született Budapesten született a Damjanich utca 27-es számú házában. Irodalom iránti vonzalma, tehetsége már gyerekkorában megnyilvánult. Gyermekkori olvasmányai (elsősorban Verne és Swift) a tudomány és a fantasztikum világa felé irányították, s ez az élmény világ nem csupán korai műveit, hanem egész művészetét meghatározta.

Forrás: https://hu.wikipedia.org/wiki/Karinthy_Frigyes

A fiatal Karinthy sokféle tudományba belekóstolt, hallgatott orvostudományt, természet- és bölcsészettudományokat is, végül sokoldalú érdeklődését az újságírásban kamatoztatta. A Nyugatnak indulása óta munkatársa, életre szóló barátság fűzte Kosztolányi Dezsőhöz és Füst Milánhoz. 1912-ben jelent meg Így írtok ti című paródiagyűjteménye, mely nemcsak saját, hanem az irodalmi modernség más szerzőinek nevét is ismertté tette az olvasóközönség előtt. Bár a szélesebb publikum a maga idejében Karinthyt elsősorban humoristaként és újságíróként tartotta számon, irodalomtörténetünk leginkább regényírói és kritikai munkásságát, maga pedig versesköteteit becsülte leginkább.

Természettudományos műveltsége, a napi újságírói feladatokban edződött humora legjobb regényeiben is érvényesül: a két gulliveriárában, a Capillária (1921) és az Utazás Faremidóba (1916) című művekben, valamint a Mennyei riportban (1937), sőt még az 1936-os agyműtétét színre vivő Utazás a koponyám körülben is. Ezekben a különös, az emberi létezést mintegy kívülről bemutató fantasztikus kalandokban Karinthy egyszerre láttatja komolyan és komolytalanul tudományok és a filozófia eszméit, görbe tükörben az emberi élet alapkérdéseit és viszonyait (vallás, szerelem, férfi-nő kapcsolat stb.), a modern társadalmak feszültségeit. Szellemes, racionális, könnyed prózája minduntalan az emberi lét nagy titkait fürkészi, az ész és az értelem határvidékeire vezeti olvasóját.